

A hus- és tejbegyűjtési előirányzat fokozott mértékű teljesítéséért

Népgazdaságunk minden ágában kenény küzdelem folyik azért, hogy a párt Központi Vezetősége 1953. augusztus 19–20-iki bővített plenáris ülésén hozott határozatokat gyakorlatba illessük. E harc eredményeit tükrözi az RNK minisztertanácsa mellett működő Központi Statisztikai Igazgatóság közleménye, amely rámutat, hogy hazánk állami tervének teljesítése terén sikereket értünk el. A közlemény felfedi azokat a hiányosságokat is, amelyeket népgazdaságunk különböző ágaiból halaszthatatlanul ki kell küszöbölünk. Egyebek között foglalkoztatás mutatkozik még a városi dolgozók élelmszerelésének biztosítása, elsősorban a hus- és tejtermékekkel való ellátás terén. Noha sokkal több huskonzerv és tejtermék került forgalomba 1953-ban, mint az előző évben, ezen a téren mégsem sikerült maradéktalanul kielégíteni a városi és falusi dolgozók állandóan növekvő szükségleteit. Pártunk és kormányunk fokozott gondoskodása megmutatkozott abban is, hogy az aradi üzletekben éppen úgy, mint az ország bármely más részén, mind több és több hus- és tejterméket hoznak forgalomba. Ez azonban közelről sem jelenti azt, hogy sikerült megvalósítani a párt plenáris ülése által megjelölt nagyszemű feladatokat.

Az elmúlt év folyamán minisztertanács határozat intézkedett a hus-, tej- és a gyapjú begyűjtési rendszer megújításáról. Az új begyűjtési rendszer számos kedvezményt nyújt a dolgozó parasztnak és így ösztönzés arra, hogy úgy a kollektivisták, mint az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok fokozott gondot fordítsanak állattalományuk fejlesztésére, a minőség megjavítására és nem utolsósorban az állati termékek termelésére.

A gyakorlat során beigazolódott, hogy ott, ahol a néptanácsok végrehajtó bizottságai és a helyi begyűjtési megbízottak lelkiismeretesen dolgoztak, ahol a pártalapszervezet politikai síkon irányította és állandóan ellenőrizte a begyűjtés menetét, ahol a néptanács képviselők és a kommuniszták példát mutattak a begyűjtés terén, az eredmények sem maradtak el. Nagykörmény például a tejbegyűjtés első negyedévi előirányzatát már 100 százalékkal teljesítették. Székesúti községben is szép eredményeket értek el. Különösen kiemelkedő Gergely István dolgozó paraszt, aki már egész évi hus- és tejbegyűjtési tervét teljesítette. Példaként áll Magyarapcska dolgozó paraszt-sága előtt Kurucz János önkéntes közép-paraszt, aki fél évi hus- és tejbeadási kötelezettségének tett eleget. Hasonlóképpen járt el Kiss József magyarapcskai dolgozó paraszt is. Horváth István felekasvársándi közép-paraszt szintén maradéktalanul teljesítette egész évi husbeadási kötelezettségét.

Az elért eredmények mellett azonban számos községben komoly hiányosságok tapasztalhatók a hus- és tejbegyűjtés terén. Megállapíthatjuk, hogy az illetékesek általában nem fordítanak gondot a fontos feladat maradéktalan teljesítésére. Ternován, Szőlősen, Mácsán és sok más községben például a pártalapszervezetek és a néptanácsok elhanyagolják a begyűjtési tervről vívott küzdelem irányítását, illetve a dolgozó parasztnak mozgósítását hazafias kötelezettségük teljesítésére.

A hus- és tejbegyűjtés teljesítéséért folyó küzdelem állandó feladatként áll a pártalapszervezetek, a néptanácsok végrehajtó bizottságai és nem utolsósorban a helyi begyűjtési megbízottak előtt. Annak érdekében azonban, hogy dolgozó parasztságunk e nagyszemű, hazafias feladatát jó körülmények között teljesíthesse, mindennekellát az állattalomány fejlesztését, valamint az állati termékek hozamának növelését kell biztosítani. A gyakorlatban bebizonyosodott, hogy azokban a községekben, ahol sikereket értek el a hus- és tejbegyűjtés terén, az eredmények annak is tulajdoníthatók, hogy a pártalapszervezet és a néptanács végrehajtó bizottsága kedvező feltételeket teremtett és állandóan foglalkozott az állattenyésztés fejlesztésével. Az állattalomány gyarapításának és minősége fokozásának egyik fő feltétele a takarmányalap biztosítása. Ahol az elmúlt év folyamán nem fordítottak kellő gondot a szükséges takarmány-tartalékolására, a tél folyamán komoly nehézségekbe ütköztek. Ezek a nehézségek természetesen maguk után vonták az állattalomány minőségi leromlását és az állati termékek hozamának csökkenését. Mindezek a jelek megmutatkoznak Lipparajonban is, ahol a rajoni pártbizottság politikai irányításának hiányában, a néptanács végrehajtó bizottsága nem fordított gondot az állati-

talományra, nem ellenőrizte, hogyan gondozzák és takarmányozzák az állatokat.

Most, amikor tartományunk területén lendülettel folyik a tavaszi vetéskampány az 1954. évi bőséges termés biztosításáért, a hektárhozám növeléséért, nagy figyelmet kell fordítanunk állattalományunk fejlesztésére is. A mezőgazdasági munkások, kollektivisták és társult dolgozó parasztnak, valamint az egyénileg gazdálkodó falusi dolgozóknak nem lehetnek közömbösek a sokoldalú támogatás iránt, amelyet pártunk és kormányunk nyújt számukra, s amelyet a munkássztyál és a dolgozó parasztság harcos szövetségének szellemében a városi munkások nyújtanak a falvak dolgozó népének az 1954. évben. Városunk üzemeinek számos dolgozója, kiváló szakmunkások indultak falura, hogy támogassák a falvak dolgozó népét és kivégyék részüket a bőséges termésért vívott küzdelemből, a városi és falusi dolgozók élelmszerelésének biztosításáért folyó harcban. Minden kollektivistának, mezőgazdasági társulásba tömörült dolgozó parasztnak és egyénileg gazdálkodó falusi dolgozónak át kell éreznie hazafias feladatát, meg kell értenie, hogy akkor járul hozzá sikerrel népköztársaságunk felvirágoztatásához, a béke mezejéhez, ha idejében és maradéktalanul teljesíti népi demokratikus államunk iránti kötelezettségét.

Az 1954. év első negyede lezárul, azonban tartományunk területén a tej- és főleg a huskvóta beadása terén komoly lemaradás mutatkozik. Becsületbeli feladatunk, hogy ezt a lehető legsürgősebben kiküszöböljük. A községi pártalapszervezeteknek a jövőben sokkal nagyobb figyelmet kell fordítaniuk a hus- és tejbegyűjtési előirányzat teljesítéséért vívott küzdelem politikai irányítására. Mozgósítanok kell a községi néptanácsokat, hogy a vetéskampány idején se szüneteljen a begyűjtés. A pártalapszervezetek litkárainak gondoskodniuk kell arról, hogy a tavaszi kampányra való mozgósításért végzett felvilágosító munkát kössék össze a terepen az első negyedév hus- és tejbegyűjtési előirányzatának teljesítése érdekében folyó agitációval. A kommuniszták legyenek azok, akik az első között teljesítik állam iránti kötelezettségüket, példát mutatnak a dolgozó parasztnak előtt, mozgósítják őket a feladatok teljesítésére. A pártalapszervezetek irányításával, a községi néptanácsok végrehajtó bizottságainak fel kell számolniuk eddigi hiányosságaikat, amelyek megmutatkoztak a hus- és tejbegyűjtés terén. Nem szabad melegegedniük azzal, hogy csupán a begyűjtő megbízottak foglalkoznak ezzel a kérdéssel. Naponta ellenőrizniük kell, hogy a községben, hogyan teljesítették a begyűjtési előirányzatot. Kérjenek jelentést a begyűjtő megbízottaktól és ahol lemaradás mutatkozik, intézkedjenek haladéktalanul a hiányosságok kiküszöböléséért. A néptanács képviselők mozgósítsák a dolgozó parasztnak feladataik teljesítésére, végezzenek felvilágosító munkát választóközségeikben, kezdeményezzenek hazafias versenyt a hus- és tejbegyűjtés előirányzatának teljesítésére. Gondoskodni kell azoknak a dolgozó parasztnak népszerűsítéséről, akik teljesítették feladataikat. Mutassanak rá arra, hogy a begyűjtési előirányzat rendszeres negyedévi teljesítése megkönnyíti a begyűjtést.

A rajoni néptanácsok végrehajtó bizottságai fordítsanak gondot a hus- és tejbegyűjtés fontos kérdésére. Körös-, Lippa és más rajonok néptanácsainak végrehajtó bizottságai irányítsák a községi néptanácsokat a hus- és tejbegyűjtés alapos megszervezésére. Ezzel párhuzamosan ellenőrizték a terepen, hogy a községi néptanácsok hogyan teljesítik feladataikat.

A rajoni pártbizottságok tekintsek fontos feladatukként a hus- és tejbegyűjtési előirányzat teljesítéséért vívott küzdelem irányítását. Mozgósítsák a rajoni néptanácsok végrehajtó bizottságait, valamint a községi pártalapszervezeteket a lemaradás sürgős kiküszöbölése érdekében. A rajoni pártbizottságok aktivistái legyenek azok, akik a tavaszi kampány munkálataival egyidejűleg, kitartóan küzdenek a hus- és tejbegyűjtés sikéréért.

Dolgozó parasztnak! Teljesítsétek mielőbb a hus- és tejbeadási kötelezettségeiteket, hogy ezáltal is hozzájáruljatok népköztársaságunk felvirágoztatásához, a dolgozó nép élelmszerelésének állandó javításához és pártunk Központi Vezetősége 1953. augusztus 19–20-iki bővített plenáris ülésén hozott határozat valóra váltásához.

„A pártalapszervezetek és az állami szervezetek kötelessége a mezőgazdasági dolgozók segítségével öröködni afelel, hogy a kulákok tiszteletben tartásuk országunk törvényeit és kormányunk határozatait, idejében és jó körülmények között végezzék el a tavaszi mezőgazdasági munkákat; kötelességük megelőzni és megakadályozni bármilyen szabotázs-akciót és törvényes rendszabályokat fogalatosítani ezek elkövetői ellen”.

(Az RNK Minisztertanácsának és az RMP Központi Vezetőségének határozatából).

Az aradtartományi néptanács mezőgazdasági osztályának közleménye

Tartományunkban az 1953–54. évben a tél igen kemény volt, mínusz 30 fok Celsius hidegben is mértek, ez pedig a szőlő és gyümölcsfák termő rügyeinek jelentős százalékat fönkretefette. Az előző év folyamán a nagy fagyokon kívül szőlőinkben a peronoszpóra is nagy kárt okozott. E tényekből kiindulva, 1954. március 23-án a ménesi szőlészeti középiskolában a tartomány gyümölcsészeti és szőlészeti szakemberei és technikusai megbeszélést tartottak, amelynek alapján az aradtartományi néptanács mezőgazdasági osztálya megállapítja és javasolja, hogy milyen technikai intézkedéseket és munkálatokat kell alkalmazni a szőlőkben, gyümölcsösökben és gyümölcsfa iskolákban a tavaszi folyamán.

A szőlőben

1. Azonnal meg kell kezdeni a szőlők kitakarását, ügyelve arra, hogy a munkások közben a vesszők és szemek ne ne töredezzenek. Ez a munkát azért sürgős, hogy a szemek kellő meleg és nedvesség mellett megduzzadv, minél hamarabb kihajtsanak.

2. A kitakarás után meg kell kezdenünk a szőlő metszését a következő módon:

a) a szőlőtőkékben, ahol a téli fagyok nem tettek kárt a vesszőkben és szemekben, alkalmaznak észszerűen a tartományban megszokott metszési módokat;

b) a szőlőtőkékben, ahol a fagyok 30–50 százalékos kárt tettek, hagyjunk két-három vesszőt, összesen 10–12 szemmel az évi termés és a szükséges mennyiségű biztosító csapot a jövő évi termés biztosítása érdekében;

c) a szőlőtőkékben, amelyeken 50 százaléknál nagyobb volt a fagykár, akár hegyi, akár alföldi szőlő, kitakarva vagy takarlatlanul, mint például Nagyszentmiklósjarban, a metszéskor 2–4 termővesszőt összesen 10–20 szemmel hagyunk.

Ha a termővesszők nem biztosítják a várt termést, a megfelelő időben elkezdjük a hónaljhatások termőre alakítását zöldmetszések segítségével.

3. Hogy a szőlők termőképessége ne gyengüljön, a kitakarás vagy a nagy kapálás idején trágyázni kell természetes trágyával, ott, ahol lehet pedig, természetes és műtrágyával.

4. A következő évek termésének biztosítása érdekében a kipusztult tőkék helyét pótolni kell. (Szőlőtőlványokkal, vagy bujtással.)

A gyümölcsfáknál

1. A gyümölcsfaiskolákban, ahol a rágcsálók nagy kárt okoztak, a következő módon kell eljárni:

a) a csemetéknél, ahol a rágcs kisebb felületű, sárgaföld és friss szarvasmarhatrágya keverékéből kölest kell alkalmazni a rágcs felületére;

b) a csemetéknél, amelyeket teljesen körülrágtak a rágcsálók, de nem az alanyig, a rágcs alatt rövidre vágjuk őket, hogy a növény részéből új hajtást nyerjünk;

c) az oltási helyig teljesen körülrágtott csemetéket, amelyeket nem lehet már újraoltani, szedjük ki.

2. Termő gyümölcsfáknál, amelyek fagykárt szenvedtek, (sötétbarna, vagy fekete színű a fájuk), a metszéseket csak a riigylakadás után kell elvégezni.

3. Fagykárt nem szenvedett gyümölcsfákon el kell végezni a hennyzást, meg kell tisztítani a moháktól és zuzmóktól, az elszáradt galliaktól s meg kell permelezni őket.

A szőlőket vagy gyümölcsfákat csak a fagy és a rágcsálók által okozott károk nagyságának megállapítása után metszük meg.

Ha a felsorolt munkálatokat gondosan elvégezzük, hozzájárulunk a minisztertanács és pártunk határozatának megvalósításához, a szőlő és gyümölcstermés növeléséhez, dolgozó népünk gyümölcseztetésének megjavításához.

Hazai gyártmányu könnyűipari gépek

A „Teba” gyár dolgozói a napokban próbálják ki az első hazai gyártmányu önműködő szövőgépet.

Az új szövőgép szovjet dokumentációs anyagok alapján készült a kolozsvári Unirea gépgyárban. A próba alatt lévő

önműködő szövőgép percenkénti 200 ütési sebességgel működik, ami a legnagyobb ütésszámot jelenti az eddig használt külföldi gépekkel szemben. Az önműködő szövőgép különleges mintaszekrényvel van ellátva, amely lehetővé teszi, hogy a gépen 12 nyúttal dolgozzanak egyszerre.

Mezőgazdaságunk élenjáró dolgozói

COSMA LIVIU, az ususai kollektív gazdaság brigádfelkezője hozzáértéssel vezeli brigádját, alkalmazza a fejlett agrotechnikai módszereket. Ennek eredményeképpen az elmúlt év folyamán 42.500 kito takarmányrépa hozamot ért el egy hektáron.

SPATARU NICOLAE zabranii dolgozó paraszt, figyelemmel kísért a kollektivisták módszereit, tanácsokat kért az agromusoktól, alkalmazta a fejlett agrotechnikai módszereket, s ezek segítségével 36 mázsa szemes kukoricát takarított be egy hektárról.

EMIL ISAC HALÁLÁRA

Féltéveszáraddal ezeltűt kezdte költői pályafutását. Már tizenhat éves korában színi bírálatokat írt Gogolyról és Gorkijról. Iosif Vulcan „Familia” című folyóiratában. Már ekkori versei, szatírai a költő mely demokratizmusáról és merészességéről tanuskodnak.

Emil Isac első verseskötelete 1908-ban jelent meg. Költői alkotásaiban mély nyomot hagy a dolgozó nép kiüldelme a szabadságért, igazságért. „A vörös hajó” (Nava roșie), „A gyár szíreája” (Sirena fabricii), „A mezőről jönnek” (Dela sape vin) című verseiben a költő az elnyomott dolgozó tömegek szószólójává vált.

Majd újabb és újabb kötetek jelentek meg. Verseiben a költő feltárja a háború borzalmait, leleplezi annak kirobbantóit, a papi butitást, a sovínizmust, a fasizmus anyagi és erkölcsi gaztelit. Erthető tehát, hogy a két háború közötti hivatalos irodalombírálat nem értékelte Emil Isac költészetét. Isac költészete a valóságból merítette tárgyát. Mélyen szociális tartalma és forradalmi hangja eltávolította az akkori hivatalos köröktől. Emil Isacól távol állott a falu idilli kus szemlélete. A dolgozó parasztság évszázados szenvedéséről ír és a városi dolgozók nyomorát mutatja meg mégrázó képekben. Költői műveiben kifejezésre jut a tökésföldesuri rendszerben az elnyomó és elnyomottak között mindinkább súlyosbodó mély ellentét.

Isac költészetét a kor irodalmának olyan kiváló egyéniségei, mint I. L. Caragiale, Gh. Cosbuc, Ady Endre, H. Barbusse és mások értékesnek tartották. Emil Isac lelkesedéssel és tisztelettel emlékezett meg Ady Endréről, a kiváló magyar forradalmár költőről.

Közlémények

A VÁROSI NEPTANÁCS PÉNZÜGYI OSZTÁLYA közli, hogy a 4/1952. számú rendelet 32. szakaszának 78. paragrafusa szerint az adófelvétel a következő könyvekkel kell rendelkezzenek: a szabadfoglalkozásuaknak könyvükbe naponta be kell írniok az ügyfelek nevét és a kapott tiszteletdíjat; iparosok, kereskedők és kisiparosok évi 15.000 lejcs adóköteles jövedelemig, fuvarosok legfeljebb egy kocsiával, a pénzügyminisztérium által meghatározott típusú kiadással és bevételi könyvet kell tartasnak; 15.000 lejcs évi adóköteles jövedelem felüli jövedelemmel bíró kereskedők és iparosok, mindenféle társaságok és egyesületek, függetlenül jövedelmüktől, a kereskedelmi törvénykönyvben előírt könyvelést kell vezesnek.

Az 1954. évben az iparosok és fuvarosok, akiknek nincs alkalmazottjuk, a pénzügyminisztérium 124/1954. számú rendelete értelmében mentesülnek a könyvvezetés alól.

Kisiparnak tekintendő: szénasav- és szódavégvár, vízi- és szélmalom, vagy motorral hajtott malom, vegyipari műhely (krém, szappan, kenőcs, gyertya, tűzoltási szerek, stb.), öntőműhely, pálinkafőzőüst, szőlvaszaló, daráló, mechanikus fűrés, fűrészfűrész.

„A béke őrhelyén” című könyv hazánk legkiválóbb kétkézi és szellemi dolgozóinak írásait tartalmazza. Egyik olvasztár, másik színész, a harmadik halász. Van közöttük erdőmunkás, bányász, esztérgályos, geológus. A könyv mégis egységes, összeforrt mű, mert minden fejezete ugyanannak a fenkölt eszmének, a békeharcnak szolgálatában áll.

A szerzők nem elégszenek meg azzal, hogy magukévá teszik ezt az eszmét; ez nem csupán vágyaik, kívánságai kifejezése. A könyv írói megismertetik velünk életüket. Az egymástól annyira eltérő életsorsok közös vonás jellemzi: lángoló szeretettel küzdenek a békéért, mert élettapasztalatuk békeharcosokká nevelte őket. Ezért hat reánk olyan meggyőző erővel „A béke őrhelyén” című cikkyűjtemény.

Simeria Gheorghe, a vajdahunyadi „Gh. Gheorghiu-Dej” kohászati kombinát kiváló acióntló mestere elmondja, hogy mit is kapott a népi demokratikus rendszertől. A burzsoá-földesuri rendszer idején a kizsákmányoló tökéseknek minden okuk meg volt arra, hogy sötéttségben tartasák őt is, sokezer munkástársával együtt. De azóta minden megváltozott. A párt hozzásegítette, hogy tökéletesítse szakmai felkészültségét, elsajátítsa és alkalmazza a szovjet olvasztár munkamódszereit. Írásának az a része rendkívül megható, amelyben elbeszéli, hogyan ismerte meg a gyermeke segítségével Matulinyec módszerét. Így érte el, hogy csoportjával ma már négy óra alatt végez egy öntést, amelyhez azelőtt husz óra volt szükséges. Élete ma már egyre szebb és bőségesebb. Az ismert olvasztár mindennap örömmel lát munkához, újabb és újabb teljesítményekről álmodozik, még jobb életől, a maga és övéi számára, az egész nép számára. Jól tudja, hogy ennek eléréséhez békére van szükségünk.

Costache Antoniu, a nép művésze, mindenkinél jobban tudja, milyen körülmények között tanulnak ma a színészi pályára lépő

töröl. Számos személyes emlék fűzte hozzá. Szívesen, fiatalos tüzzel beszélt róla, színesen idézte fel alakját. Különös lelkesedéssel beszélt Adyról, az élettel viaskodó, a forradalom után áhítozó emberről. A két költő barátsága bizonyítja, hogy a most elhunyt román költő igazi, őszinte híve volt a román és magyar nép barátságának.

A felszabadulást ifjú lelkesedéssel, határtalan örömmel fogadta. Az új küzdelemben az első sorokban harcolt, dicsőítette a felszabadult dolgozó ember ideálját, a béke megvédésének lelkes híve volt, erre mozgósított verseiben. Az élet, a dolgozókat iránt érzett szenvedélyes szeretete, a múlt harcainak emléke, a béke győzelmébe vetett törhetetlen hite, ime ezek Emil Isac felszabadulás utáni költészetének jellemző vonásai.

Köteményeit gyakran megtalálhattuk a „Contemporanul”, „Viața Românească” és az „Almanahul Literar” lapjaiban. Ki ne emlékeznék az emlétt folyóiratok szorgalmas olvasói közül a „Korea” (Coreea), „Koreai gyermekek” (Copiii din Coreea), „A régi kastélyban” (La conacul de odinioară), „Ion Sfirleaza”, vagy a „Három pionir” (Treii pionieri) című verseire. Betegsége idején is szorgalmasan dolgozott, szeretettel foglalkozott a fiatalokkal. Az egész dolgozó nép halálját és szeretetét érezte, amikor másfél hónappal ezelőtt kitüntették az I. osztályú Munkáldemreddel.

Emil Isac nincs többé. De közöttünk marad műve, amely nagyszerű példája a művész tevékenységének, aki lángolóan szereti hazáját, megbecsüli a dolgozók erőfeszítéseit, velük együtt küzd és buzdítja őket, aki a szocialista ideálok valóravallását tartja élete céljának.

keret, szalagfűrés, mészegető, csorép- és léglágyító (az esetekben, ha motorerő hajtja és alkalmazottakkal rendelkezik), valamint az összes iparosok, akik együttesen használnak motorerőt és alkalmazottakkal is rendelkeznek (kivéve a favágó motorokat).

AZ UTOBBI időben gyakran észlelhetjük, hogy a helyi telefonbeszélgetéseknél a hang csak nehezen hallható. Ennek okai a következők: A gépek rendkívül túlterheltek, mert a telefonelőfizetők legnagyobb része délelőtt 7-15 óra között folytatja beszélgetéseit, amelyek gyakran hosszúak. Hasonlóképpen ebben az időszakban a leggyakoribbak az interurbán beszélgetések is. A telefonlátszóság javasolja, hogy folytassanak az előfizetők délután 4 óra, de főleg este 9 óra után interurbán telefonbeszélgetéseket, amikor is a díjszabás 40 százalékkal kisebb. Ebben az időszakban gyorsabban is történik a kapcsolás. Hasonlóképpen felkér a telefonelőfizetők, hogy minél rövidebb beszélgetéseket folytassanak, s a gépeket tehermentesítve, a többi előfizetőknek is módot nyújtanak ügyeiknek idejében történő elintézésére.

A béke őrhelyén

(Könyvismertetés)

iljak. Mint az „I. L. Caragiale” színművészeti intézet igazgatója, naponta meggyőződhet arról, miként sajátítják el a színőnövédek az ember és az élet szolgálataiban álló szocialista-realista művészet nagyszerű elveit. Láthatja, milyen sokoldalú gondoskodásban részesíti őket államunk, milyen kiváló körülményeket teremtett a tanulóshoz. Ilyenkor Costache Antoniu előtti meglevenedik az alacsony, fagyos odú, ahol diákkorában lakott Isacban. Eszébe jut Matei Millo és az a sok-sok művész, akinek a múltban annyi nyomorúságot kellett elszenvednie. Costache Antoniu, a hírneves színészén keresztül hazánk valamennyi művésze szól hozzánk. Oldhatatlan kötelek fűzi őket a békeharcához, művészetüket a békének szentelik, mert alkottaikhoz békére van szükség.

Barbu Ioan kőolajipari munkás augusztus 23 előtt nem elégithette ki tudásvágyát, nehezen szerzett ismereteit nem értékesithette. De milyen gyorsan fejlődött hazánk felszabadulása után! Villanyerő volt, technikai képzést, majd mesteri diplomát, végül 1949-ben mérnöki oklevelet szerzett. Munkája valójában csak most kezdett kibontakozni. Tökéletesítjük az önműködő villamos parafinátorokat, észerüstjük a petróleumfűrés különböző folyamatait. Barbu Ioan mérnök ma a moinestii IV. Tröszt Építési és Szerelési Hivatalának igazgatója.

Danilov Gavril, a szutina „Rásáritul” Állami Halgazdaság halászát a múltban nemcsak, hogy a végsőkig kizsákmányolták, de kivette részét a háború borzalmából is. Látna a Duna partján összegyűlt fasizták pusztító hadait, a gyilkos bombák hullását, hallotta az ágyuk dörgését. A Duna-deltájában élő szegény halászok tudatában már akkor

SPORT

A ploestii mérkőzés margójára

(Weinberger Istvántól, lapunk kiküldött munkatársától.)

A ploestii „oroszlánbarlangban” — ahogyan az ottani stadiont nevezik — nem könnyű legyőzni a hazai csapatot, de a Fl. Rosie UTA csapatának ez mégis sikerült. Az aradi csapat ezuttal is jól játszott, de győzelmét mégsem a jó játéknak, hanem annak a nagy akarásnak, lendületnek, harcikészségnek köszönheti, amelyet ezen a fontos mérkőzésen mutatott. A csapat akkor sem vesztette el a nyugalmát, amikor a Flacára kiegyenlített és ennek a higgadságnak eredményeképpen tudta a maga javára dönteni a mérkőzés sorsát.

A játékosok közül Farmati és Dusan továbbra is tartják kitűnő formájukat, de ezuttal Kapás játéka is felnőtt hozzájuk. Serfőző is jól játszott, bár nem nyújtotta előzőheti teljesítményét. A védelemben Kiss még mindig bizonytalan a kifutásoknál, Szűcs is néha könnyelmű, bár ő is javul. A csatársorban a Mercea-Dumitrescu szárny volt a lendületesebb. Váci sokat forgolódott, nem igyekezett kibontakozni és gyakran lekészt a leadásokról, de két góljért dicséretet érdemel. Dont is gólia dicséri, különben túl puhán, erőtlennül játszott. Jurca volt a csapat leg-

gyengébb embere: a szó szoros értelmében nem tudott mit kezdeni a labdákkal, néha pedig elbujt az ellenfél árnyékában. Amint tehát a fentiekből kitűnik, főként a csatársor játéka kell javítani. Gyorsabban kell játszania a támadósnak és főleg meredek leadásokkal kell jó helyzetbe hozniok egymást a csatároknak. Azonkívül nem kell fukarkodni a lövésekkel sem és itt elsősorban a lövések pontosságára kell a súlyt helyezni. Ha a támadósnak is a védelem és fedezetsor színvonala emelkedik, akkor a Fl. Rosie UTA komoly szerepet játszik majd az 1954. évi labdarugó bajnokságban.

Néhány szót a közönségről. A ploestii stadionban számolatlanok a helyek és a délután 4 órakor kezdődő mérkőzésre már déli 12 órakor megtelt a tribün. Amikor a labdarugó meccs kezdődött, több mint 10.000 néző szorongott a pályán és az első perctől az utolsóig biztatta a hazai csapatot. Hogy a ploestiek nem játszottak az alárendelt ellenfél szerepét ezen a mérkőzésen, abban a ploestii közönség lelkesítő hangorkánjának is része van. Az aradi sportszerető közönség tanulhatna a ploestii nézőktől, hogyan kell sportszerűen, de lelkesen biztatni a csapatot.

A kerületi bajnokság első fordulója után

A kerületi elsőosztályú labdarugó bajnokságban is megkezdődtek a küzdelmek. Az első forduló eredményeit már közöltük, alább a bajnokság sorrendjét ismerhetjük:

Spartak „Nov. 7”	1	1	—	2:0	2
Progresul Arad	1	1	—	3:1	2
Voința	1	1	—	2:1	2
Spartak Nagyszentmiklós	1	1	—	3:2	2
Avintul Pankola	1	1	—	3:2	2

Avintul Borossebes	1	—	1	—	0:0	1
Spartak FZ	1	—	1	—	0:0	1
Metul Fl. Rosie (AMTE)	1	—	1	—	1:1	1
Stiinta	1	—	1	—	1:1	1
Metul „I. Ranghet”	1	—	—	1	2:3	—
Progresul Lipova	1	—	—	1	2:3	—
Recolta Grabă	1	—	—	1	1:2	—
Progresul Borosjenő	1	—	—	1	1:3	—
Recolta Pécska	1	—	—	1	0:2	—

Aradi asztali teniszezők sikerei

Az országos asztali tenisz-bajnokság nagyváradi zónadöntőjén az aradi asztali teniszezők nagy sikert értek el. Szép eredményeiket jó felkészültségüknek köszönhetik. Az eredmények:

Férfi csapat: 1. Voința Arad (dr. Papp, Roth, Andronache, Kenderessy), 2. Progresul Szatmár, 3. Progresul Deva. A döntő eredménye 5:2. Női csapat: 1. Fl. Rosie UTA (Grünwaldné, Laub, Barcza), 2. Spartak Kolozsvár, 3. Fl. Rosie Nagyvárad. Döntő eredménye: 6:4.

Férfi egyes: 1. Grünfeld, Progresul Szat-

már, 2. Grünwald, Fl. Rosie Arad, 3. Dr. Papp, Voința Arad, 4. Gavrilcsu, Progresul Kolozsvár, 5. Bódi, Progresul Szatmár, 6. Szilágyi, Voința Kolozsvár, 7. Spitz, Spartak Nagyvárad. Női egyes: 1. Takács, Fl. Rosie Nagyvárad, 2. Biró, Spartak Kolozsvár, 3. Grünwaldné, Fl. Rosie UTA, 4. Demian, Voința Arad, 5. Tolna, Voința Kolozsvár.

Az ifjúsági tartományi bajnokok versenyében: 1. Andronache Arad, 2. Fleischer Kolozsvár, 3. Jenei Szatmár, 4. Rotea Deva, 5. Pavlov Nagyvárad.

nép rendelkezésére bocsátani, hogy életük mind jobb és boldogabb legyen.

Macovei Gheorghe nem irodában végzi munkáját. Bentazza az országot, sok embert ismer meg. Látna, hogy a mőcföldi bányász már nem kézi kalapáccsal és csákánnyal fejt, s nem a hátán cipeli az érceket teli zsákokat: hozzáfért kézzel bányák a korszerű felszerelésekkel. Látna, hogy sötét viskók helyett szép, kényelmes házakban laknak a bányászok és kultúrothónok, színházak, mozik állnak rendelkezésükre. Mindez arra ösztönzi, hogy még lendületesebben dolgozzék a béke megvédéséért.

Vasu Nicolae sohasem felejté el azt a pillanatot, amikor Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs szerencsés kávépartit fejezte ki a „Szocialista Munka Hőse” megítéslő cím elnyeréséhez. Szinte most is hallja szavait: „Tanuljon állandóan Vasu elvtárs, gyarapítsa ismereteit és ossza meg azokat másokkal is.” Nem is elégedett meg munkasikereivel. Tanulmányozni kezdte a Kolesov-féle szélesvágású módszert, majd brigádjával együtt, napi munkájában is alkalmazta. Vasu Nicolae ma a műegyetem hallgatója, ugyanakkor lelkesen tesz eleget azoknak a feladatoknak, amelyek reá, mint a Nagy Nemzetgyűlés képviselőjére hárulnak.

Tizenhétéves korában ő is egyike volt azoknak az inasoknak, akiket a gazda kizsákmányolt, megaláztatott. Minden utzárva volt előtte. Ma a fejlődés korlátlan lehetőségei nyílnak meg számára. Tudja, hogy minden ut egyellen célhoz: a nép jólétéhez, a békéhez vezet és az a gondolat, hogy ő is a békéért harcol, megtízszerezi erejét.

„A béke őrhelyén” című kötetben sok ilyen megindító önvallomás olvasható. A könyv olvasása közben még jobban megérthetjük, honnan veszi erejét országunk sokmillió békeharcosa. A békére való törekvés növekvő erő, mert az emberek életéből, a múlt szenvedéseiből de különösen mai életünk örömeiből fakad.

Alkalmazzuk széles körben Ivan Buneev óragrafikonos módszerét

A tavasz beköszöntésével a gép- és traktorállomások dolgozói harcra indultak dolgozó népünk kenyérének biztosításáért. Gép- és traktorállomásoknak ez évben komoly segítséget kell nyújtaniuk úgy az állami gazdaságok, mint a kollektív gazdaságok, a mezőgazdasági társulások és az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztszámára a hektáronkénti terméshozam növeléséért vívott küzdelemben. Ezért fontos feladat a munkát alaposan megszervezni olyanformán, hogy a gépparkot minél nagyobb mértékben kihasználhassák. Ez pedig nem lehetséges a haladott szovjet munkamódszerek állandó és szervezett alkalmazása nélkül. A gép- és traktorállomásokon alkalmazott szovjet módszerek egyike Ivan Buneev szovjet traktoros óragrafikonos módszere, amelynek alkalmazása nagymértékben hozzájárul a traktorok teljesítményének növeléséhez.

Az óragrafikonos módszer sarkalatos kérdése az önellenőrzésnek, amelyen keresztül a traktoros a munkaidő minden percének tökéletes, holtidő nélküli kihasználására törekszik. A traktoros gépe kihasználása érdekében fejleszti a gép sebességét és a vonóhorgony kifejtett erejét. Az óragrafikonos módszer alkalmazása szükségessé teszi, hogy a traktoros munkanapját és műszaknormáját részletek: órára, fordulóra ossza. Ebből kitűnik, hogy a módszer alkalmazása érdekében meg kell tennünk minden technikai intézkedést a munka zavartalan biztosításáért. Ehhez pedig a következők szükségesek:

— A traktor és általában a mezőgazdasági gépek üzemképességének biztosítása, hogy a munkaidőben ne forduljanak elő hibák, amelyek huzamosabb javítást igényelnek a munkaidő alatt

— A gépek technikai szabályok szerinti karbantartása.

— A traktor működéséhez szükséges víz és üzemanyag mennyiség, valamint a gép karbantartásához szükséges eszközök idejében történő biztosítása.

— A traktorosok rendszeres étel-miszerellátása.

— A gépek alapos ismerete a traktorosok részéről.

— A szántásnál szükséges tartalékekevasak biztosítása.

— Velés idején a szükséges mennyiségű vetőmag munkahelyre való szállítása, a holtidő kiküszöbölése érdekében.

Tekintve, hogy a végzett munka óránkénti megállapítása nehézségeket idéz elő, alkalmaznunk kell Ivan Buneev útmutatását, amely megkönnyíti a teljesítmény kiszámítását és ellenőrzését. Ugy a szántásnál, mint a vetésnél egy fordulónak számít az az út, amelyet a traktor a földterület egyik végétől a másikig és vissza megtesz.

Óragrafikonokat a következőképpen készítjük: meg kell állapítani pontosan a megművelendő terület hosszát, a munka gép szélességét (szántásnál), az ekeestek számát, vágási szélességét, a gépcsopori haladási sebességét, velésnél a vetőgép maggal való ellátásának idejét és a gépek karbantartásának idejét. Ezeknek az adatoknak alapján a traktoros kiszámíthatja hány fordulóra van szüksége egy hektár megműveléséhez. Mindezek lehetővé teszik, hogy munkája folyamán állandóan ellenőrizze önmagát, a munka menetét, előirányzata teljesítését. A végzett fordulók nyilvántartásánál különféle módszereket alkalmaznak. Egyike ezeknek az óraszerű beosztással ellátott lap, amelyet kis- és

nagymutatóval látnak el. A jelzőkészüléket a következőképpen alkalmazzuk: az első forduló után a traktoros a készülék nagy mutatóját az 1-es számra helyezi, majd minden fordulónál tovább tolja egy-egy számmal. A kismutató előrehaladása 10-10 fordulót teljesítést jelzi.

A szovjet traktorosok, valamint hazánk traktorosainak tapasztalatai mutatják, hogy ott, ahol az óragrafikonos módszert alkalmazzák, a munka termelékenysége jelentős mértékben növekedik és csökken a holtidő.

Az elmúlt év folyamán a gottlobi gép- és traktorállomás brigádjai szép eredményeket értek el Ivan Buneev szovjet traktoros óragrafikonos módszerének alkalmazásával. Gavril Ioan brigádja, az óragrafikonos módszer alkalmazásával, az előirányzott 2710 hektár helyett 5420 hektár területet munkált meg, tehát tervelőirányzatát 200 százalékkal teljesítette. A brigád tagjai közül Păcuraru Cornel a számára előirányzott 542 hektár helyett 1284 hektárnyi területet művelt meg. A brigádból kilépett Petreanu Andrei traktoros is, aki 540 hektár helyett 1144 hektárnyi területet munkált meg. Jelentősen túlszámnyalták tervüket a brigád többi tagjai is.

A gép- és traktorállomások pártalapszervezetei politikai tevékenységének arra kell irányulnia, hogy felvilágosítsák a traktorosokat a szovjet módszerek alkalmazásának jelentőségéről, mert csakis ezáltal járulhatnak hozzá valóban eredményesen a GTÁ-k a hektáronkénti terméshozam növeléséhez, ezen keresztül népgazdaságunk fejlesztéséhez.

Szender Károly.

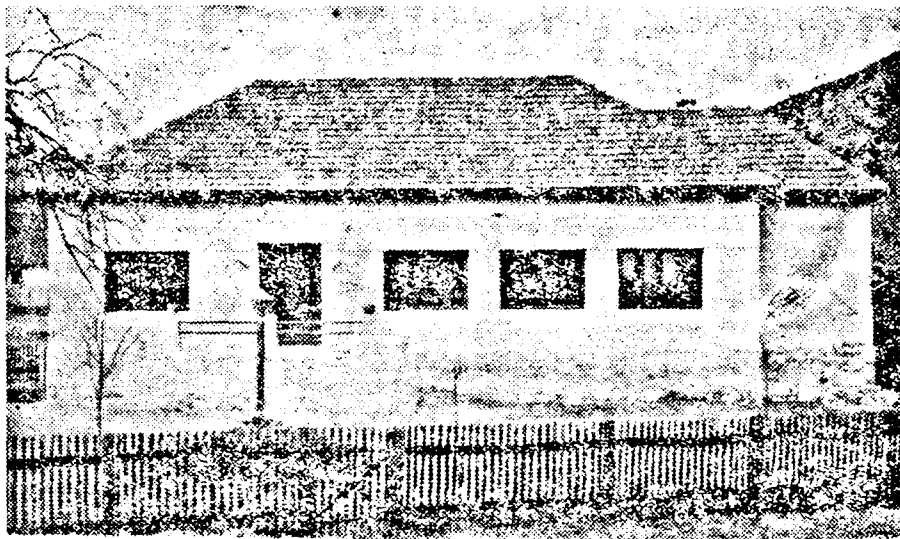
Nagycsanádon vendégszerepelt a nagyszentmiklósi kulturcsoport

A nagyszentmiklósi kulturothont jól előkészített működő csoportja nemrég Nagycsanádra látogatott, hogy ott műsoros előadással köszöntse a „Slefan Plavet” kollektív gazdaság tagjait a tavaszi vetési munkaidőben elért jó eredményekért.

A nagycsanádi dolgozó parasztszám az állomáson virágcsokorral fogadták a kulturcsoport tagjait, majd egyenesen a kulturház felé vették útjukat. A kulturház nagyterme csaknem percek alatt megtelt dolgozó parasztszámokkal. Podoaba Milutin elvtárs, nagyszentmiklósrájonai néptanácsi képviselő rövid beszédében elmondotta, hogy hazánkban ma már románok, magyarok, szerbek, németek szabadon élnek s együtt dolgoznak hazánk felvirágoztatásáért. Ezután a 82 tagú énekkar román, magyar, szerb, orosz népdalokat adott elő, a kulturcsoport többi tagjai pedig szavalkozással, táncokkal szórakoztatták Nagycsanád dolgozó parasztjait.

Jámbor József,
levelező

Kulturforradalmunk útján

Felépítették a kulturothont N. Bălcescu faluban. Az új épület korszerű előadótermet, könyvtárhelyiséget és több más kisebb termet foglal magában. A falu dolgozói önkéntes munkával építették az új kulturothont, amely ma legkedvesebb szórakozóhelyük.

Párisban minden évben újra kiadják a „Kis Larousse”-t, ezt az „enciklopédikus lexikon”-t. Diákok, akadémikusok, parasztszám használják, ha kétségük van valamilyen helyesírás, kérdésben, ebben keresgélnek a szavak helyes írásmódját, ebben iszapozgatnak a parlament képviselői is. A klasszikus idézetekre van szükségük beszédek elkészítéséhez. Nyugodtan állíthatjuk, hogy a „Kis Larousse” a legelterjedtebb könyv Franciaországban; nemzedékek egész sora használta. Persze — amint az évek mulnak — sok minden változik is benne; új társadalmi rendszerek tűnnek fel, a tudósok új felfedezésekkel gazdagítják az emberiséget, új szavak születnek, mások kihalnak. Vannak azonban bizonyos igazságok, amelyek a Larousse régi, első kiadásában és a legújabb kiadásban egyaránt megtalálhatunk. Ilyen például, hogy a jelen kérdő állat, az Everest a világ legmagasabb hegye, csupa, hogy Newton felfedezte a nehézkedés törvényét. A Larousse első kiadásában csak úgy mint a legfrissebben, egyaránt megtaláljuk a következő meghatározást:

„Európa területét északon a Jeges-tenger, nyugaton az Atlanti-óceán, délen a Földközi-tenger és a Melk-tenger, északon a Kaukázus, keleten pedig az Ural-hegység, az Ural folyó és a Káspói-tó határolja. Rendszerint Európához tartoznak tekintik a Kaukázuson túli vidéket és Izlandot is.”

Ugy vélem, a francia politikusok nagy vonalakban tévedésben vannak a földrajzi elemi fogalmaival, emellett rendelkezésük áll a Larousse is. Ha egyeseknek közülük mégis kétségeik támadnak afelől, hogy vajon hol is kezdődik és hol végződik Európa, ez nem annyira a francia iskolák hibája, mint inkább az amerikai fantázia bűne.

Valóban, mindnyájan láthatjuk, milyen bámulatos könnyedséggel változtatják meg napjainkban egyes államférfiak egy egész földrészt határait. Hol azt olvashatjuk, hogy Európa határa az Oderáig terjed, hol pedig azt, hogy az Elbánáig végződik. Különféle

ILJA EHRENBURG:

EURÓPA SORSA

„Európáról hallunk: egyszer „a szén és acél Európájáról”, másszor „Strassburg Európájáról”, majd pedig a „védelmi közösség Európájáról”. Hol az összes európai államok egy negyede, hol csak egy ötöde vesz részt ezekben az egyesülésekben. Ez azonban nem akadályozza meg az önkényesen kiszabott különféle „Európák” felfedezését abban, hogy minden egyes alkalommal azt állítsák: csak az ő kombinációjuk képviseli Európát az „igazi” Európát, a civilizációjáról híres földrészt.

A legkülönfélébb nyelveken író sajtótudósok, akik a külügyminiszeri értekezlet idején Berlinben járják, főként a csodálatosak — város életén: két Berlin tárukt szemük elé. A franciák bizonyára arra gondoltak, milyen arculata lenne vajjon Párisnak, ha határvonalát húzták volna a Montmartre és a Montparnasse közé. Az angolok hiába igyekeztek képet alkotni maguknak arról, hogy vajjon hogyan is festene az, ha a londoni Hamptead más államhoz tartozna mint a Whitechapel. Valamennyiük számára világos volt, hogy az Alexanderplatz éppoly kevésbé képviseli Berlint mint várost, ahogyan Wilhelmsdorf sem képviseli: mindkettő csak egy szétdarabolt város egy-egy kerülete.

A Majnamenti Frankfurt és az Oderamenti Frankfurt egyaránt német város, de most mindegyik más országhoz tartozik. A két állam egyikét sem tekinthetjük egész Németországnak. Németországnak mindkettő csupán része.

Vajjon Európaként találhatjuk-e elénk az úgynevezett „európai védelmi közösséget”, ezt a tengerentúli képzőgép agyában megfogalmazott legutóbbi újítást? Ki vesz részt ebben a „közösségben”? Őt és fél állam: Franciaország, Olaszország, Belgium, Hollandia, Luxemburg és Németország fele. En-

nek az egyesülésnek a hível azonban, a legteljesebb fesztelenséggel arról igyekeznek biztosítani a világot, hogy ezek az államok képviselik Európát.

Furcsa egy Európa — mondjuk erre mi — Európa London és Moszkva nélkül, Berlin és Varsó nélkül, Prága és Stockholm nélkül. Megcsontolt, megbénított, hordozható Európa ez: könnyen belefér akár egy tengerentúli bíróságra is, de alig emlékeztet régi, dicső földrésztünkre.

Es Európa mégsem valami elvont fogalom, sem pedig egyes antik földrajztudósok véletlen meghatározása. Földrajzi arculatának minden változatossága, történelmi fejlődésének minden különbözősége, politikai és társadalmi rendszereinek egymástól rendkívül eltérő jellegzetességei ellenére is — Európa egészen egész: közös forrásokból merítette civilizációját. Nepei már ósidők óta költőképpen értékelték a szellemi és anyagi javak cseréjéből fakadó előnyöket, saját kezes tapasztalataikból győződve meg arról, hogy a cseréforgalom megzavarása öszezényedéssé és életségsébe torkollik. Végül, minden egészséges észjárású európai embernek létezőké fűződik nemcsak saját állama, hanem valamennyi európai állam biztonságához, hiszen egyetlen házbán kiittott tűz pusztulással fenyegetheti az egész falut, a mi Európánk pedig nem sivatag, még csak nem is pampa, hanem a világ legnépesebb földrésze.

Mennyire változatos képet is nyújt Európa! Senkinek sem juthat eszébe kétségbe vonni azt, hogy vannak Európában olyan államok, amelyekben kapitalista módra gazdálkodnak, s vannak államok, amelyekben a szocialista gazdasági rend uralkodik. Egy varsói vagy prágai lakos bizonyára könnyebben megérti a szovjet társadalom nehézségeit és sikereit, mint egy párisi vagy

Válaszolnak a varjasi állami gazdaság dolgozóinak versenyfelhívására

A vladimirescui állami gazdaság dolgozói, technikusai, mérnökei és tisztviselői, átérték az RMP Központi Vezetőségének augusztus 19-20-iki bővített plenáris ülésén hozott határozat jelentőségét a városi és falusi dolgozók életszínvonalának emelésére, valamint a könnyűipar és az élelmiszeripar nyersanyagellátására vonatkozóan és biztosítják az összes mezőgazdasági termények hektáronkénti hozamának növekedését: mint a kukorica, burgonya, zöldségféle, takarmányalap, stb.

E célkitűzések megvalósítása érdekében válaszolnak a Nagyszentmiklósrájonban lévő varjasi állami gazdaság dolgozóinak versenyfelhívására és a következő kötelezettségeket vállalták:

— A vladimirescui állami gazdaság az 1954. évben 20 faj apaállatot biztosít tervén felül.

— A gazdaság tervén felül 2000 darab tojást ad és idejében leszállítja a méz és hús mennyiség előirányzatát.

— A takarmányalapnál 10 százalékkal teljesítik az előirányzatot.

— 10 százalékkal csökkentik a termelési kiadásokat az összes részlegeknél.

— Tervén felül 38.000 kiló zöldségfélé, 15.000 kiló gyümölcsöt és 2 vagon burgonyát juttatnak a városi dolgozóknak.

— 10 százalékkal csökkentik az önköltségi árat.

— 2000 kiló motorina megtakarítást eszközölnék.

— A tengerivetés közé babot vetnek.

— A növények gondozását 70 százalékkal gépesítik.

— A legeltetést gazdaságosan végzik, ugyanakkor tiszteltetben tartják a zöld fűtőszalag szervezésének előírását is.

— Nagy figyelmet fordítanak az állatok tartására és gondozására.

Amak érdekében, hogy kötelezettségvállalásaikat megvalósítsák, a pártalapszervezet, az üzemi bizottság és a gazdaság vezetősége széleskörű szocialista versenyt szervezett az állami gazdaság keretében, amely hozzájárul a termelés teljesítéséhez és teljesítéséhez.

A kötelezettségvállalást a gazdaság igazgatója, az üzemi bizottság elnöke, a pártalapszervezet és az IMSZ szervezet titkára írta alá.

Állatok hizlálására szerződtek

Nagykomlós községben a néptanácsi képviselők, élen a kommuniszták, széleskörű mozgósító munkát végeztek az állatok hizlására való szerződés-kötésekkel kapcsolatban. A dolgozó parasztszám sorában végzett felvilágosító munkájuk eredménye: jött. Ezt bizonyítja az is, hogy Nagykomlós községben eddig 4 szarvasmarha, 27 borjú és 24 sertés hizlálására kötöttek szerződést.

Elsők között Barbu Pavel kollektívista kötött szerződést egy sertés hizlálására, majd Barbu Ioan középparaszt egy szarvasmarha, Rodanu Vasile és Stefanescu Petru pedig egy-egy borjú hizlálását vállalták szerződésben.

londoni lakos. Az is kétségtelen, hogy van bizonyos szolidaritás a brüsszeli, lisszaboni és stockholmi tőzsdék között. A szociológusok és politikusok joggal beszélnek két európai államcsoportról. E két csoport békés versenyre kelhet egymással, összemérheti erejét ideológiai síkon, érdekekben azonban van egy közös elem: mindkét csoportnak érdeke a béke fenntartása.

Az Ural-hegységtől induló vonat sűrű erdőket, kőhátakat, iskolákat hagy maga mögött, átszeli Európa legnagyobb folyóját, a Volgát, s továbbrobbog Moszkva felé; a Kreml őrségi falával és fiatalágával egyaránt büszkélkedő Moszkva felé, majd továbbhazugul a hamaiból újjászületett Varsón át, a szétdarabolt Berlinen keresztül, átszeli a kastélyoktól szegélyezett Rajna hídjain az évszázados köröngöztettséghez hasonló Páris felé, s tovább, Európa legtovábbi fokáig, ahol az óceán felől süvítő éles szélben kék hálóját szöri a breton halász.

A sarkkörön túli, különös formájú Tromsöből felszálló repülőgép elhúzza a ruhruvidék kemények felett, az Alpok hóborította hegy-csúcsai, Olaszország olajfái és márványhányai felett a szál tovább Kalábria komor, eziklái felé. A skót duda nem olyan mint a nápolyi mendoín, az elített szerződött bonyolult Svédországban és egyszerű az élet a Provence-ban, sűrű a lakosság Belgiumban és látástól vakulásig vándorol ezamarán a kiellen hegyek közt az aragóniai paraszt. Vannak Európában mérhetően kiterjedtű hitbizományok, vannak jelentéktelenül kicsiny földdarabok, s itt vannak a kolhozok terjedelmes, zöld fűtőablái is. Vannak királyok és köztársasági elnökök, vannak parókás bírák és uttó ifjak, jezsuita kolostorok és tízéves lakos iskolák, milliárdosok és a dolgozók szövetjei — a határok hullámvonala néha szadokat választ el egymástól.

(Folytatása a 4-ik oldalon.)

ILJA EHRENBURG:

EUROPA SORSA

(Folyt. a 3-ik oldalról)

Szokásaik különfélesége, egymástól eltérő politikai és társadalmi rendszerük mégsem akadályozta meg az európai népeket abban, hogy szívesen adjanak maguknak sorsuk közösségéről. Valamennyiüket egyaránt gazdagította az antik Görögország hagyatéka, magasabb műveltségével, a humanizmus első elemével. A kereszténység közös fölértékelője és közös betegsége volt Európának. Az antik világ csodálatos emlékeit feltáró reneszánsz, mely az emberi értéket állította szembe a középkori fanatizmussal, magasabb fokra emelte Olaszországot és Oroszországot, Franciaországot és Bulgáriát egyaránt. Aki ismeri Andrej Rubljov, a nagy orosz festő alkotásait, tudja, hogy azok milyen közel állnak Giotto műveéhez. Valóban, az európai kultúra történelmét nem McCarthy beszédei alapján kell tanulmányozni!

Az olasz építőművészek, a francia enciklopédisták, az orosz zeneszerzők egész Európát gazdagították. Nincs olyan művelt európai ember, aki ne ismerné Shakespeare, Cervantes, Molière, Goethe, Tolstoj nevét. Európa minden egyetemen — Oxfordban csakugy mint a Sorbonne-on, az ősi prágai Károly-Egyetemen éppugy mint a moszkvai egyetemen — a hallgatók jól tudják, mit adott a tudományoknak Pasteur, Curie, Einstein, Pavlov. Elképzelhetünk-e olyan mai francia vagy angol regényt, amelyben ne tükröződne a nagy orosz lélekbuvár-regényírók hatása? Vajon elképzelhetünk-e mai festőt Európában bármely országában, aki ne tanult volna sokat a nagy francia mesterektől? I. Miklós cár cenzorai bizonyára nem vesztegettek hiába az idejüket, — Belinszkij, Herzen, Sztytykov mégis szenvedélyesen olvasták a haladó francia írók könyveit. A francia cenzorok az utóbbi években többször is kiküldték Franciaországból a szovjet könyveket és folyóiratokat. Ez mégsem akadályozta meg a franciákat abban, hogy határtalan érdeklődéssel figyeljenek fel az orosz tudósok és írók szavára. Igenis, van egy európai közösség. A francia forradalom éppugy megmozdította Spanyolország földjét, mint Szentpétervár tereit. Az utópista szocialisták álmódosításai egyaránt felelték a lyoni munkásoktól és az orosz raznoszinyecsektől. Marx Károly művei új korszak kezdetét vetették meg száz meg százmillió európai ember számára. Az Októberi Forradalom megváltoztatta Európa összes lakosának gondolkodásmódját, akár reményeik megtestesülését látták benne, akár azt érezték meg belőle, hogy végérvényesen megkondukt felettük a történelem lélekharangja.

Már azokban a régi időkben is, amikor még hónapokba tellett, hogy valaki eljusson egyik európai országból a másikba, az európai népek kölcsönösen közeledni igyekeztek egymáshoz, nem pedig eltávolodni. Azok képviselték a külföldön népiüket, akik utazgattak —, követek és kereskedők, de főleg kereskedők. Már jóval a nemzetközi kiállítások és nemzetközi kongresszusok meghonosodása előtt is rendeztek Európában nagy nemzetközi vásárokat. A francia republikánusok szívesen foglaltak részt a cári Oroszországban vásárolt búzából készült kenyérrel és az orosz monarchisták sem átalítottak francia eszmet vasárolni. Az egyik ország fűrészfűrűt küldött határain túlra, a másik szemet, a harmadik ércet. A különféle politikai eszmék nem álltak a kivétel és bevétel útjában.

Amikor kitört a vihar, amikor egy maroknyi ember beteges hódítási mániája szerencsétlenségével fenyegette Európát, a különböző államok egységesen igyekeztek gátat emelni a rablóhadjárat elé. Így történt ez Napoleon idején is, amikor együtt harcoltak a szarvak ellen különböző politikai rendszerű államok — a jobbágysági soraiból toborzott népi milícia orosz harcosai, az arisztokraták köréből besorozott angol tábornokok, spanyol parasztok, porosz egyetemes hallgatók, s oly sok-sok hazafi minden európai országban. Így történt ez nemrégiben Hitler idején is, amikor a szovjet hadsereg szövetségesekre tált Angliában is, Görögországban is, Lengyelországban is, Norvégiában is, a francia néptömegek körében is.

Az a kísértet, hogy Európa egyik felet szembeállítsák a másik felével, mindig együtt járt az európai népek nemzet kulturájának megsemmisítésével és az egész európai kultúra lábbal tiprásával. Napoleon hiába bizonygatta, hogy létrehozta az egységes Európát, hiába ültette a trónra fivéréit különböző európai országokban; birodalma kártavarként omlott össze. Ugyanerre a sorsra jutott Hitler „új Európája” is. — nem tudta megmenteni sem Lavat, sem Mussolin, sem pedig Quisling. Csak együgyű emberek reménykedhetnek abban, hogy sikerül nyelbe-ütni az „európai védelmi közösséget”, amelyet most egy más világrészben élő embe-

rek próbálnak ráerőszakolni hat európai államra: a népek tudatában még elevenen élnek egy nem is olyan távoli múlt szörnyű eseményei.

Igen, a népek emlékeznek és felháborodással visszautasítják azt a cinikus s amellől esztelen tervet, hogy létrehozzák „Európát” egy olyan európai állam kizárásával, amely minden állammal többet ostromolt — többet áldozott, többet vérzett és több hőstétet vitt véghez — azért, hogy Európa népei felszabaduljanak a fasizmus gyűlöletes igája alól.

Ugy látszik, az „európai védelmi közösség” dicsőítői végkép elvesztették humorérzéküket. A bonni parlamentben külön bizottság foglalkozik az „európai biztonság” kérdésével és pillanatnyilag a Wehrmacht felelősségén fáradozik. Páris és Varsó, Róma és Kíev, Koppenhága és Prága lakosainak füleiben még ma is visszhangzik a katonacsizmák dobogása és a hőhérok pergőtánc. De azok az emberek, akik ma fegyvert adnak a tegnapi SS-ek kezébe, ártatlan képpel azt hangoztatják, hogy az „európai biztonság” kérdése foglalkoztatja őket. Kacaghatnánk ezen, ha nem folyt volna el annyi vérünk és könnyünk.

Nem, Európa népeinek reményeége nem a feltámasztott Wehrmacht, nem újabb katonai szövetség, nem a kétfelé hasított Európa. Európa népei azt akarják, hogy fűdrészük virágos kertre hasonlítson, ne pedig katonai táborra, hogy utjait ne hálózják be szögesdrótok. Azt akarják, hogy Európa sorsát ők maguk döntse el a kerekasztal mellett, nem pedig az Új Világ urai, a maguk titkos kabinetjeiben.

Minden európai örömmel fogadta a nyugati és kelet-európai államok gazdasági együttműködésének első megnyitványait. Az amerikai politikusok és üzletemberek még nem is olyan régen úgy képzelték, hogy meggátolhatják ezt az együttműködést. Am az Európa gazdasági kérdéseivel foglalkozó ENSZ-bizottság munkálatain kiütl, hogy ezeknek a szánitásoknak semmi alapjuk sincs. A már megkötött vagy még csak tervezett megállapodások sora arról tanuskodik, hogy az egészséges szervezet legyűrt a kórt. Európa népei kereskedni akarnak egymással, meg akkor is, ha esetleg kelet-vezőtlenül hatna egyik-másik kongresszus idegrendszerére. A franciák nem tekintik majd akadállyal Lengyelország népi demokratikus rendszerét, ha szívesen akarnak vásárolni Sziléziában, s az angolokat sem fogja feszélyeztetni az a körülmény, hogy a szovjet mangánt olyan emberek fejtik, akik nem tartoznak sem a konzervatív pörthoz, sem öfelsége ellenzékehez.

Örömmel tölti el az európaiakat a kulturális kapcsolatok megélénkülése is. Jó dolog az, hogy a moszkvaiak nemsokára végig-nézhetik Molière színházának előadását, a párisiak pedig megcsodálhatják a szovjet balettel; a leningrádi, arágai és budapesti mozikkban orosz filmek vetítenek és Nyugat-Németország zeneközelői megismerheték egy szovjet művész virtuozitását. Reméljük, hogy ez még csak a kezdet, s hogy Moszkvában láthatjuk majd francia festők kiállításait is, a Shakespeare Színház és a milánói Opera előadásait, a svéd és a holland építőművészet kiállításait. Erdekes lesz, ha a nyugat-európaiak megismerhetik a szovjet orvostudomány sikereit, a szovjet gyermekirodalmat, az építő új Varsót, a cseh nyomatotechnika vívmányait.

Amde Európa sorsa szempontjából mégis csak a béke megőrzése a legfontosabb probléma s az európaiakat elsősorban az a kérdés foglalkoztatja, hogyan védhetik meg országuk biztonságát. Ezért kellett oly hatalmas visszhangot valamennyi országban, a legkülönbözőbb politikai meggyőződésű emberek között a szovjet küldöttség Berlinben tett javaslata az európai kollektív biztonság megerősítésére.

A közös fájdalomban közelebb kerülnek egymáshoz az emberek, Európa pedig két borzalmas háborút élt át rövid idő alatt. Gondolataik, érzéseik nem érthetik meg olyan emberek, akik csak mozivásznon látták a háborút... Európa egységének legkézzelfoghatóbb megnyilatkozása az a vágy, hogy megvédje a békét, megőrizze minden államnak, a nagy és a kis államoknak a szuverenitását, s hogy létrehozzon egy olyan szervezetet, amelynek segítségével elháríthatja az újabb vérontást. A szovjet javaslatról sokat írnak, — még többet beszélnek, vitáznak róla. Kudarcot vallanak majd mindazok, akik megpróbálják eltemetni ezt a javaslatot; Európa kollektív biztonságának eszméje mélyen behatolt minden gondolkodó európai ember öntudatába. Az első tervvázlatról a házépítés befejezéséig nem könnyű az út, ez kétségtelen. Mi azonban meg vagyunk győződve arról, hogy az

európai államok végülis egyesülnek erőiket a béke fenntartására, minden állam és minden otthon biztonságának megerősítésére.

Európa kollektív biztonságának megszervezése nem irányul a többi világrész ellen. Ellenkezőleg: minden békeszerető embernek — akár amerikai, akár kínai, brazil, vagy indiai — érdeke Európa békéjének biztosítása, hiszen nem egy ízben történt meg, hogy egy-egy európai harcmezőn kiborított háború álcasított az egész világra. Lehet, hogy sok newyorki lakos nem tudja, mit jelentenek ezek a szavak: „Európa kollektív biztonsága”, — hiszen nem minden újság tartja kötelességének, hogy felvilágosítsa olvasóit, sok lap helyesebbnek véli, ha sőt-t tudatlanságban maradnak az olvasók. De az igazság előbb-utóbb behatol Nevada legtavolabbi farmjaiba is; és akkor majd minden amerikai felismeri, hogy az államai biztonságának megvédésére egyesült Európa az egész emberiség békéjének záloga.

Egyes emberek nem nyughatnak. Nem nyughatnak azok, akik egy idegen világrész rombadöntését fölébe helyezik a béke ügyének, csak hogy ebből hasznot húzzanak. Sőt, ma még többet handabandáznak háborúról, mindenféle bombázásról, ilyen meg amolyan típusú fegyverről. Nem akarják megérteni, hogy a legutóbbi esztendő során sok minden megváltozott a világban s hogy gyászos üvöltözésekkel nem szabhatnák más irányt az események menetének. A barométer emelkedik, s ez sokkal fontosabb jelenség, mint minden színpadias mennyidörgés az óceánontuli kulisszák mögött. Az európaiak tíz- meg tízmilliói még nem is olyan régen azt vallották, hogy a háború — elkerülhetetlen véget; most azonban láthatják, milyen nagy előnyök jártak még a nehézkes, bonyolult és hosszadalmas tárgyalások is. A fordulat még nem nyilvánvaló, ha az ember az értekezletekre vagy a diplomáciai jegyzékekre gondol; de körvonalai már világosan kirajolódnak minden egyszerű európai ember öntudatában. Az egyszerű európai úgy érzi, hogy a háború réme eltávolodott, s ezért most már komolyan gondolkodik azon, hogyan szabadulhatna meg mindörökre ettől a rémtől.

Európa sorsát az összes európai népek esse és jóakarata dönti majd el. E népek mindegyike a maga útján halad, mindegyik népek megvanak a maga tapasztalatai, hagyományai, szokásai. Európa harminckett államát nem huzhatjuk egy kaptafára. Egyik vagy másik társadalmi rendszer előnyeit nem a bombák romboló erejével bizonyíthatjuk be, hiszen a bombák éppoly könnyen tönkretesznek egy szocialista üzemet, mint egy kapitalista üzemet. Bizonyító erő az alkotó munka, a kulturális és anyagi színvonal emelése, a tudomány és a művészet fejlődése. A szovjet nép a jövő utóirójának tekinti magát és büszke erre a szerepére. A szovjet nép szívesen inspirál másokat, de távol áll tőle, sőt visszatartó számára az a gondolat, hogy más népekre ráerőszakolja a maga életformáját. A szovjet nép békét óhajt Európában, elsősorban azért, mert az építő népek gyűlölik a háborút. A szovjet nép azt akarja, hogy béke honoljon városaikban és falvaiban, — gyermekeiknek, az egész népek békés legyen a jövője. Békét akar Európában, mert megbecsüli és szereti az európai népek kultúráit.

Ideje már, hogy a nyugati tudatlanok és nyársfogóak felhagyjanak azzal az esztelen fecsegéssel, hogy a szovjet nép nem érteli meg a nyugat-európai országokat. Az országok már ösödöktől fogva meleg érzésekkel fordultak a szabadságszerető francia nép felé, Anglia kultúrája és az oly sok ihletet adó Italia felé. Szükséges-e újra felidézni Herzen gyönyörű szavait Európa szent köveiről? Szükséges-e idézni mindazt, amit Belinszkij és Sztytykov, Gogoy és Turgenyev, Csehov és Gorkij, Blok és Majakovszkij mondtak? Valamennyien a mi népünk szavát tolmácsolták. Minket örömmel tölt el az a tudat, hogy sokat tanulunk nyugati szomszédainktól és nemkevesebé örvendünk annak, hogy mi is sok mindent tanulhatunk tőlük. De nem vezetünk erről könnyvést, nem vonunk tartozik- és követel-egyenleget. Nem kereskedünk az eszmékkel, nem zárunk lejárakat, amde nem is szerénykedünk. Mi ragaszkodunk Európa jövőjéhez, mert a miénk Moszkva és Leningrád, az a két város, amely drága kincse minden becsültetés európaiainak, amint-hogy nekünk is drága Páris, Róma, London. Vél-vél mellett Európa valamennyi államával, meg akarjuk védeni földrészünk mitremekeit és jövőjét. Egy kontinensen élünk a franciákkal, angolokkal, dánokkal, magyarokkal, németekkel, olaszokkal. Egy az otthonunk — Európa és szerető szívünk minden hevével küzdünk ennek az otthonnak a békéjéért. (Megjelent a „Pravda”-ban)

Tizennégyezer kínai hadifoglyot besoroztak Csang Kaj-sek marialóc-hadseregébe

PEKING. (Agerpres). — Az Új Kína hírtügyénység jelenté:

A csangkajseki sajtóügynökség közölte, hogy mindazokat a kínai hadifoglyokat, akiket az amerikaiak január végén Tajvanba küldtek, arra kényszerítették, hogy belépjenek a kuomintangista hadseregbe. Így módon 14 ezer hadifoglyot, akiket az amerikaiak elrebeltek, ágyúfőlétékké változtatták az amerikai imperialisták háborús kalandor céljaira.

Március elején jelentették, hogy 60 kínai hadifoglyot, akiket az amerikaiak és a hiszinnanisták a múlt év októberében adtak át a kuomintangista bandáknak, besoroztak egy amerikai pénzzel és fegyverekkel alakított csangkajseki hadoszállyba.

A besorozás előtt a kuomintangisták Tajvan északi részében három gyűjtőtáborba zárták a hadifoglyokat, ahol továbbra is fenntartották az amerikai hadifoglyotáborokból áthozott terroriszervezeteket. A gyűjtőtáborokban a hadifoglyokat „elméleti átnévelésben” és katonai kiképzésben részesítették.

A „New York Times” közölte, hogy Tajvanban a hadifoglyokat „ugyanúgy szervezték meg, mint a koreai hadifoglyotáborokban: minden hadifoglyosopornak van egy parancsnoka”.

A tajvani Taszu gyűjtőtábor csangkajseki ügynöke jelentette: a hadifoglyokat kényszeríteni fogják arra, hogy „politikai oktatási tanfolyamot” vegyenek részt. Hozzátette, hogy azok ellen, akik nem akarnak belépni Csang Kaj-sek hadseregébe, drasztikus intézkedéseket léptetnek életbe.

Ennek az ördögi tervnek a végrehajtásával az amerikaiak az egész világ előtt ismételtelen bebizonyították, hogy az, amit ők „önkéntes hazatelepítésnek” neveznek, nem egyéb, mint hazugság: a hadifoglyok számára csak vért és könnyet jelent. A koreai-kínai fél ismételtelen kijelentette, hogy a hadifoglyok sorsáért az amerikai felet terheli a teljes felelősség.

Az indonéz sajtó a genfi értekezlet jelentőségéről

DZSAKARTA. (Agerpres). — A TASZSZ közli:

Az indonéz sajtó számos cikkben foglalkozik a közelebbi genfi értekezlettel.

A „Harian Rakjat” című lap a többi között ezeket írja: „A béke ellenségei azt hangoztatják, hogy mítsem várhatunk a berlini értekezletől. Az értekezlet mégis a béke híveinek győzelmé volt. Benin egyengette az utat Geni felé. A genfi értekezlet elsősorban azért nagy jelentőségű esemény, mert a népi Kína részvételével fog lezajlani. Az amerikai politikusok csikonyoson igyekeznek elszigetelni a Kínai Népköztársaságot, de Kína napról napra nagyobb befolyásra tesz szert, egyre erősebbé válik. Kína nélkül nem lehet rendezni a nemzetközi kérdéseket”.

„A béke és nemzeti érdekeink nevében — írja a lap — mindent el kell követnünk a genfi értekezlet sikeréért”.

Az újságok közül Rondonuwunak, a parlamentti külügyi bizottság elnökének nyilatkozatát. Rondonuwu üdvözlö a Kínai Népköztársaság részvételét a genfi értekezleten és követeli a népi Kína jogainak elismerését az ENSZ-ben.

Mozik műsora

„DOZSA GYORGY” mozi: április 4-ig! Az ezred leánya Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor

„NICOLAE BALCESCU” mozi: április 5-ig: A haza védelmezői. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor

„HERBAK JANOS” mozi: április 4-ig: A levegő meghódító. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor

„I. L. CARAGIALE” mozi: április 4-ig: A legyőzhetetlen város. A bukaresti hóvihar. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„UJ IDOK” mozi: április 4-ig: 1. 8 számú román híradó (Berlin konferencia). 2. 1. számú szovjet híradó. 3. Bevejezása Puscoa park. 4. A királyi és a 7. vitéz (sötét rajzfilm). Előadások: 3 órától folytatódólagosan

„SOLIDARITATEA” mozi (Gaj): április 2-ig: Solvay titkos iratok. Előadások hétköznap este 7 órákor, vasárnap: 3, 5 és 7 órákor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikela): április 2-ig: Varsói bemutató. Előadások hétköznap: este 7 órákor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órákor

—O—

AZ ARADI ALLAMI SZÍNHÁZ MÜSORA: Szerdán, március 31-én, este 8 órákor: Ultima ora. Csütörtökön, április 1-én este 8 órákor: Ruptura